

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

lykkedes hidtil at klare det, og vi må håbe, at det ved en kombination af en vidtgående teoretisk uddannelse og af praktisk erfaring i biblioteksvæsenet også vil lykkes at finde frem til lærere, der kan honorere de krav, der må stilles.

Hr. Svend Haugaard var derefter inde på spørgsmålet om den højere forberedelseseksamen, som har været nævnt i forbindelse med læreruddannelsesforslaget; jeg har ment, at udtrykket „eller anden lignende eksamen“, som står i bemærkningerne, netop skulle være egnet til at pege på højere forberedelseseksamen. Jeg er aldeles enig med hr. Svend Haugaard i, at man naturligvis må have den med, når vi taler om at rekruttere til biblioteksskolen.

Hr. Poul Dam vil jeg takke for hans velvilje. Det er rigtigt, at dette forslag af mange grunde har været længe undervejs, men til gengæld håber jeg, at dets vej igennem tinget må blive kort.

Jeg takker for den velvilje, som ordførerne — trods de betænkeligheder, der vel må komme frem over for radikale ændringer — har udtalt, og jeg håber på, at vi kan nå frem til et resultat, der ligner dette forslag.

Lysholt Hansen: Hr. Kristen Østergaard sagde, at det ville glæde ham, hvis det var en eksplosiv udvikling i boglånet, der var skyld i bibliotekarmangelen. Jeg kan i hvert fald sige, der er en ganske voldsom vækst, og den er specielt eksplosiv på ét område, nemlig på det faglitterære område, og her viser det sig måske stærkest, at bibliotekaren har behov for en meget vidtgående teoretisk uddannelse. Når vi herinde stilles over for et problem, hvor er da det første sted, vi henvender os? Vi går op på biblioteket og taler med vor bibliotekar og spørger: kunne De ikke hjælpe mig med at finde noget om det og det? Det vil sige, at han skal vide noget om netop det emne for at kunne finde det, som vi beder om og forventer at modtage fra ham. Nøjagtig tilsvarende er det næsten for enhver skoleelev, og flere og flere mennesker er jo efterhånden skoleelever. I gamle dage var en arbejdsmand en mand med en hakke, en skovl og en spade, i dag er han specialarbejder. Tilsvarende er det for de fagligt

uddannede, tilsvarende for alle de andre nye grene af uddannelser, der vokser op. Hver eneste af disse nye uddannelsesformer — og af de bestående — kræver, for at man kan løse de opgaver, man i sin uddannelse skal igennem, at der er et sted, alle må hen på et eller andet tidspunkt, nemlig biblioteket, og den bibliotekar, der er dér, må derfor virkelig have indsigt i alle disse områder, fornemmelse af dem, og vide, hvad der rører sig her. Har han eller hun ikke denne indsigt, kan den pågældende ikke rådgive dem, der kommer på bibliotekerne. Når vi ser den voldsomme vækst, der har været i lån af faglitteratur, er det helt oplagt for mig, at denne opgave ikke i dag løses, som den bør løses, men faktisk løses for dårligt.

Hr. Kristen Østergaard spørger også: er det den stadig øgede administration, der er skyld i det? Jeg har jo dette område på nært hold, og jeg kan roligt sige, at det er det ikke. Da vi opdagede på bibliotekerne, at der var en så enorm mangel på bibliotekarer, at vi slet ikke kunne følge med, ofrede vi i Danmarks Biblioteksforening mange tusinde kroner på at sætte en rationaliseringsundersøgelse i gang. Den er nu gennemført, og jeg tør roligt sige, at det er i dag det mest gennemrationaliserede kommunale område, der findes, måske det eneste. Da denne betænkning forelå, sagde alle bibliotekarer, biblioteksbestyrelser og kommunale administrationsfolk: vi må klare bibliotekarmangelen ved at løsrive bibliotekarerne fra den opgave, som de ikke bør have, at stemple bøger, at sætte bøger på plads, så at de virkelig får mulighed for at beskæftige sig med den opgave, der er deres: at udlåne bøger, at rådgive om bøger. I dag er det sådan, at man stadig ikke er i stand til at udføre den rådgivningsopgave, som skal gennemføres.

Hr. Kristen Østergaard sagde også, at han ikke kunne forstå, der manglede lærepladser, når bibliotekerne er udbygget så stærkt. Ja men det er ikke desto mindre en realitet, at vi i dag har biblioteker, hvor der findes en overbibliotekar og en bibliotekar, men 6 lærlinge, hvis jeg må kalde dem det, altså elever, og det kan efter min opfattelse ikke være meningen, at man skal uddanne elever uden at have nogen til at give dem denne uddannelse. Hr. Kristen Østergaard sagde, at man ville miste arbejdskraft ved